

bortehartres til et udenlandsk rederi. Af praktiske grunde og især fordi pligten til at tilbageholde sømandsskatten under et sådant chartermål vil komme til at påhvile det udenlandske rederi, foreslås skibet holdt uden for sømandsskatteordningen. Sømand, der er ansat til tjeneste om bord på et sådant skib, vil, såfremt der påhviler dem skattepligt her til landet, falde ind under de almindelige danske skatteregler, herunder bestemmelserne i kildeskatteloven.

Til § 1, nr. 1 A, 1 B og 2.

Ændringerne er af rent teknisk karakter.

Til § 1, nr. 3.

Den ændrede formulering af § 3, stk. 1, i sømandsskatteloven, som der stilles forslag om, er af rent teknisk art, og den vedrører alene henvisningen til de almindelige skattepligtsbestemmelser, der i forbindelse med kildeskattens ikrafttræden overføres til kildeskatteloven.

Til § 1, nr. 4 og 5.

De foreslåede ændringer er af redaktionel karakter.

Til § 1, nr. 6.

§ 5, stk. 1, i den gældende sømandsskattelev indeholder regler om, at der ydes et *standardfradrag* til afløsning af de i bestemmelsen omhandlede udgiftsposter (udgifter til sømandens egen arbejdsløshedsforsikring, eget kontingent til faglige sammenslutninger, udgifter til familiens syge- og ulykkesforsikring og til de forsikringer m. v., for hvilke udgifterne kan fradrages inden for et beløb på 2.500 kr., samt endelig udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde om bord, svarende til det af lønmodtagerfradraget dækkede udgiftsområde). Fradraget udgør for familieforsørgere 400 kr. månedlig og for andre skattepligtige 320 kr. månedlig.

Den nævnte kreds af udgifter foreslås bibeholdt under standardfradraget for de søfarende („sømandsfradraget“) også efter overgangen til almindelig kildeskate. Gennem den foreslåede henvisning til reglerne i § 24, stk. 1, nr. 1-4, i kildeskatteloven inddrages som noget nyt fradrag efter ligningslovens §§ 9 B—9 D for udgifter til befording.

Den sømandsbeskattede har efter gældende regler ikke ret til fradrag i henhold til § 9 C i ligningsloven for udgifter til befording mellem bopælen og arbejdspladsen. En del udgifter af denne art er imidlertid dækket gennem udenrigsfartfradraget i § 5, stk. 4, i sømandsskatteloven. Det gælder udgifter til befording til og fra skibet, når det befinder

sig i udenrigsfart. I ligningslovens § 9 B omhandles udgifter til befording, som er nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder. Det er yderst sjældent, at sømandsbeskattede har udgifter af denne art, men i praksis er fradrag for udgifter af denne art blevet anerkendt i et par tilfælde.

Der stilles ikke forslag om ændring af fradrags-satserne. For gifte mænd, hvis hustru ikke er særskilt skatteansat, skal fradraget udgøre 400 kr. om måneden. Det er den samme sats, som efter den gældende sømandsskattelev anvendes for familieforsørgere. For andre skattepligtige skal fradraget som hidtil udgøre 320 kr. månedlig.

Sømandsfradraget er i egentlig forstand et fast fradrag. Det fremgår nu direkte af den foreslåede § 5, stk. 2, hvorefter fradraget ikke kan begæres forhøjet af sømanden, selv om han kan påvise, at hans samlede udgifter på det nævnte område overstiger det fastsatte beløb. Herved adskiller sømandsfradraget sig fra de såkaldte „mindstefradrag“, f. eks. lønmodtagerfradraget i §§ 24 og 25 i kildeskatteloven. Den forenkling, der er en følge af sømandsfradraget, er en nødvendig forudsætning for det definitive kildebeskatningssystem, der anvendes under sømandsskatten.

§ 5, stk. 3, indeholder regler om særligt fradrag for udgifter af fradragsberettiget natur, som ikke er omhandlet i § 4, stk. 1, eller § 5, stk. 1, i sømandsskatteloven. I forhold til de gældende regler indeholder forslaget en udvidelse af adgangen til at opnå særligt skattefrit fradrag på sømandsskattekortet. Udgifter, der alene er forbundet med erhvervelse af indtægt i land, f. eks. underskud på fast ejendom, har efter de hidtidige regler i § 5, stk. 2 og 3, ikke kunnet fradrages i indtægten om bord. Giver virksomheden i land underskud, kan dette efter gældende regler fradrages i eventuel anden indtægt i land, f. eks. renteindtægt. Kan der ikke opnås fradrag på denne måde, idet der foreligger et nettounderskud i land, må sømanden efter gældende regler vente med at opnå skattemæssig dækning af udgifterne til efter lønningsårets udløb. Efter § 29, stk. 7, i loven kan finansministeren, når lønningsåret er udløbet, og nettounderskuddet i forbindelse med skatteansættelsen er gjort endeligt op, indrømme sømanden en lempelse af den betalte sømandsskat.

Denne ordning, hvor visse fradragsberettigede udgifter i form af særligt fradrag på sømandsskattekortet kan fradrages i indtægten om bord, medens andre først kan dækkes ind ved en efterfølgende bevillingsmæssig lempelse af den betalte sømandsskat, har vist sig mindre hensigtsmæssig. En skarp